

TEMPORADA
2020/21

MAGUY MARIN

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

Parla de manera tranquil·la, Maguy Marin, i ha triat un art, la dansa, on s'aprèn a caminar sense fer soroll; però també s'enfada i utilitza la creació per expressar el malestar, retratar i donar forma poètica a qüestions que tenen a veure amb les injustícies del nostre món. Així, *Ramdam* va ser el títol d'una de les seves peces de 1995 i també és el nom del seu espai de creació des de 2005: una crida a fer soroll, a l'aldarull.

Maguy Marin és nascuda a Toulouse el 1951, filla de republicans espanyols emigrats. Fou deixeble de Maurice Béjart i durant els 80 protagonitzà —amb Dominique Bagouet o Jean Claude Gallota— el boom de la *nouvelle danse française*, mentre a casa nostra apareixien les primeres companyies de dansa contemporània —com la de Gelabert-Azzopardi (1985), Mudances (1985) o Mal Pelo (1989)—. Era una explosió de joventut que esclatava sota el somriure d'Europa. Però si a casa nostra la modernitat significava transcendir, per desconfiança i cansament, els paràmetres polítics i centrar-nos en els estètics, al país veí l'impuls es donà també en un sentit reivindicatiu, i va ser el moment en que França instaurà els primers centres coreogràfics nacionals encapçalats per artistes que aspiraven a transformar la realitat del seu entorn. “Ça va peut-être finir”, deien els ballarins de *May B*, la peça creada el 1981 per Maguy Marin i que, havent passat pel cos de més de cent ballarins, continua en gira.

A Barcelona, aquesta peça va arribar el 2006 (juntament amb *Umwelt*) al Mercat de les Flors, demostrant que les reivindicacions contra l'anquilosament, la falta de llibertat i l'enveja, no caduquen. L'any següent es presentava al mateix escenari *Aquilo de que somos feitos* (2000) de Lia Rodrigues, la que era ballarina a la companyia de Maguy Marin entre 1980 i 1982, és a dir, durant la gestació i primera gira de *May B*, i amb qui va travar una amistat que encara dura.

A més de la vessant creativa, Lia Rodrigues ha tingut un rol molt important també com a dinamitzadora artística i social del Brasil. El 1991 va crear el festival Panorama da Dança, un revulsiu per a la investigació dels llenguatges escènics que, en poc temps, es convertia en referent internacional i porta d'entrada a l'Amèrica llatina de Pina Bausch, Wim Vandekeybus, Merce Cunningham, Jérôme Bel, Vera Mantero i, és clar, Maguy Marin. El 2005 en va deixar la direcció per traslladar la companyia a la Maré, el barri de faveles més gran de Rio i bolcar-se en un projecte de transformació del territori a través de l'art. En aquest context, el 2018 Maguy Marin va fer la transmissió de *May B* als estudiants de l'Escola Livre de Dança de Rio, que ella dirigeix.

La temporada passada el Mercat de les Flors tenia programada una constel·lació dedicada a la creadora brasilera on s'hi presentaria la seva trilogia sobre l'aigua, la comunitat i el Brasil, a més d'un seguit d'obres i activitats paral·leles. La crisi de la COVID va impedir que la companyia viatgés a Europa, però ara tenim les obres de Maguy Marin que la pròpia Lia Rodrigues havia triat per acompanyar el seu treball: la peça escènica *Singspiele* i la projecció de la pel·lícula *L'urgence d'agir*. La primera és una fusió de dansa, música i teatre, creada el 2014 i interpretada pel seu fill, David Mambouch. La segona, del 2019, és un retrat que fa el fill de la coreògrafa a la seva mare, com a artista i com a persona.

Incomptables expressions de lluita i d'amor giren al voltant i creuen aquesta programació, on també podem veure el documental sobre la transferència de *May B* als alumnes de Lia Rodrigues. De manera que, si Lia Rodrigues dibuixava una constel·lació amb algunes ràfegues de Maguy Marin, ara és Maguy Marin la que ens enllaça i acosta a la llum de Lia Rodrigues.

Bàrbara Raubert

MAGUY

MARIN

AMB
DAVID
MAMBOUCHE
I BENJAMIN
LEBRETON

SINGSPIELE

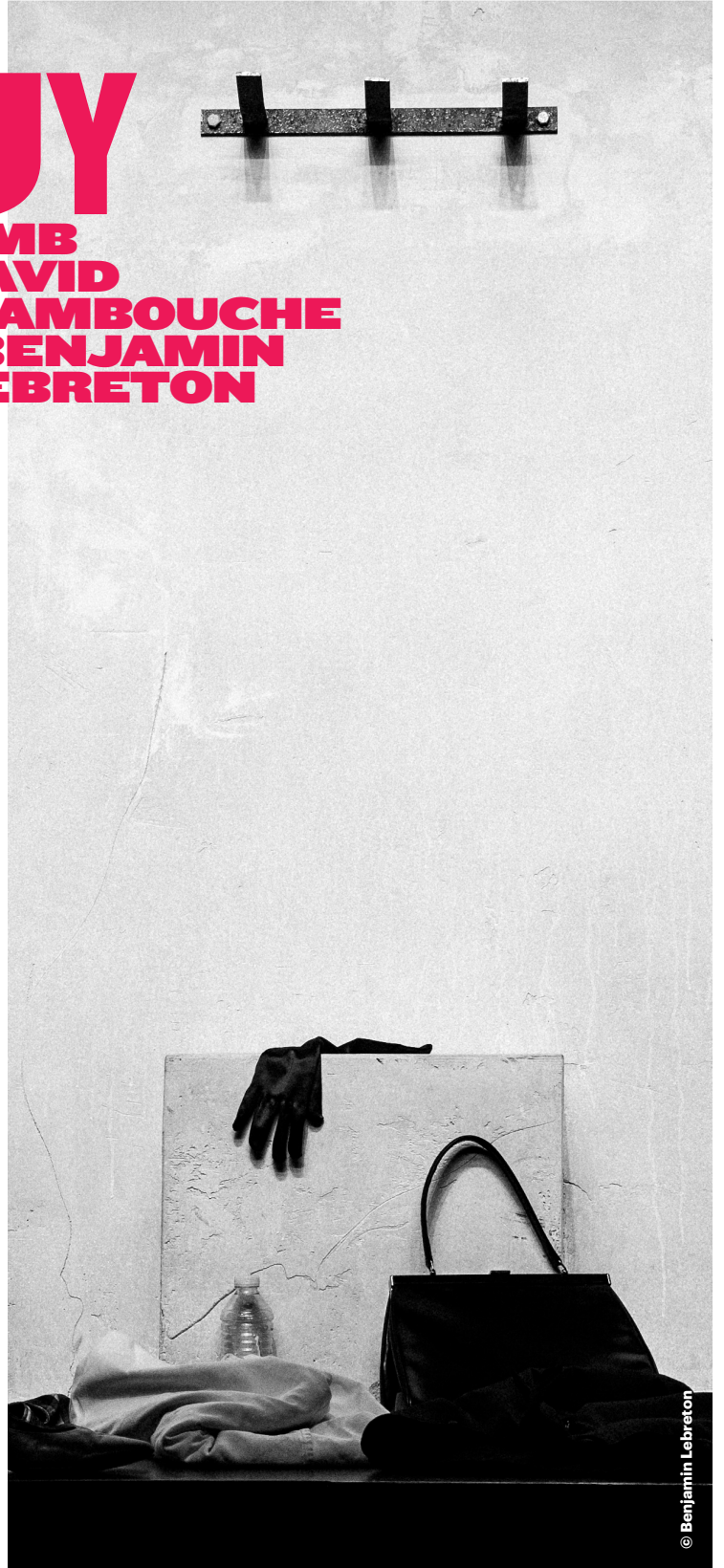
“La història de cadascú es construeix a través de la necessitat d'ésser reconegut sense reserves. L'amistat representa aquesta capacitat infinita de reconeixement. Ens hauríem d'obligar a imaginar que els altres sempre tenen aquesta necessitat, que com nosaltres mateixos es lliuren a aquesta exigència i s'obstinen a obtenir resposta, que es devoren a si mateixos i que es tornen com bèsties si la resposta no arriba. Si no ho aconseguim, la vida és un infern. El camí del reconeixement és l'infinit: avancem dues passes, no podem arribar a tot, però recular davant d'una tasca com aquesta només es pot justificar amb una engruna de cinisme...”

Les principes à l'épreuve
Robert Antelme

A partir d'aquest fragment d'un text de Robert Antelme, en aquest treball hem volgut donar espai i parar atenció a les cares, anònimes o recognoscibles, que quan apareixen capten la nostra mirada amb l'estranyesa d'una percepció, inintel·ligible en un primer moment.

Un treball d'escolta d'allò que, de manera precisa o confusa, aquestes cares ens diuen dels seus cossos absents, la història particular que aquestes cares mudes traslladen i que sempre se'ns escaparà. Ens parlen d'un lloc que J. L. Nancy anomena “la parla de la falta de paraules”, un lloc “abans o després de la paraula”. Nancy, J. L. Penser l'image.

Quins misteris irresolubles s'amaguen darrere d'aquesta constel·lació de sensacions que ens arriba amb el contacte dels altres? De la cara dels altres? Una epifania que va més enllà de les seves expressions i, així, revela l'invisible d'un individu concret davant nostre.

16 I 17 D'OCTUBRE
20 H | SALA PB | 16€
60 MIN

Concepte Maguy Marin / **Intèrpret** David Mambouch / **Escenografia** Benjamin Lebreton

Producció extrapole / **Coproducció** Théâtre Garonne (Tolosa de Llenguadoc), Daejeon Arts Center (Daejeon, Corea), Latitudes prod (Lille), Marseille Objectif danse, Compagnie Maguy Marin (Tolosa de Llenguadoc), Ad Hoc (Lió) i extrapole (París) / **Agraïments** Mix'Art Myrys i L'Usine i Tournefeuille (Tolosa de Llenguadoc)

© Benjamin Lebreton

DAVID MAMBOUCH

Va formar part de la companyia permanent del Théâtre national populaire (TNP) de Villeurbanne. La seva faceta de director inclou el projecte Harold Pinter Club i l'Oracle de Sant-Foix. Com a autor, ha escrit diverses obres i guions i ha realitzat nombrosos curtmetratges, com *La grande cause*. Del seu pas pel cinema destaca el seu paper a *La maison de Nina* (2004). Des de l'any 2012 ha col·laborat amb la Companyia Maguy Marin com a realitzador de la pel·lícula nocturnes sobre la peça homònima i com a intèrpret a les reposicions de *May B* i *Umwelt*.

BENJAMIN LEBRETON

Ha treballat com a escenògraf, a partir del 2005, amb el coreògraf Mourad Merzouki. L'any 2013 va iniciar una col·laboració amb Maguy Marin amb *Singspiele*. Ha dissenyat decorats teatrals per a Phillipe Awat a París, Catherine Hargreaves, Thomas Poulard, David Mambouch, la companyia Les Transformateurs o Valerie Marinèse. A més, recentment ha participat en la creació de *Somni d'una nit d'estiu*, de Shakespeare, amb la companyia Scènes a l'Staattheater de Wiesbaden (Alemanya).

MAKE THE WORLD DANCE / MARÉ DANCE SCHOOL (2018)

DE LA FONDATION
D'ENTREPRISE HERMÈS
VOSA – 9'30''

Gratuït. Abans i després
de les funcions de *Singspiele*
SALA SG

Un documental sobre l'Escola Livre de Dança cofundada per Lia Rodrigues el 2011 a Maré, una de les favelas més grans de Rio de Janeiro. A través del procés de transmissió de *May B* de Maguy Marin amb joves alumnes de l'escola, aquest documental ens parla del compromís social i el treball artístic de la coreògrafa Lia Rodrigues, i de com l'emblemàtica peça de Marin *May B* —que Lia va ballar en la versió original de 1981— representa un vehicle especialment sensible per als joves ballarins.

Direcció del documental Catherine Pamart /
Producció Leonardo Marcos, Working On /
Localitzacions Escola Livre de Dança da Maré,
Rio de Janeiro, febrer, 2018. CENTQUATRE-PARIS,
març, 2018

PROJECCIÓ DE LA PEL·LÍCULA **MAGUY MARIN: L'URGENCE D'AGIR,** DE DAVID **MAMBOUCH**

FRANÇA, 2018

108'

VERSIÓ ORIGINAL EN FRANCÈS,
SUBTÍTOLS EN ANGLÈS

Primera pel·lícula dedicada a la coreògrafa francesa Maguy Marin. Durant més de 35 anys, Marin s'ha imposat com una coreògrafa essencial en l'escena mundial. Filla d'immigrants espanyols, el seu treball és un cop de puny alegre i furiós davant la barbàrie. La seva carrera i les seves posicions polítiques porten a l'audàcia, al coratge, al combat. El 1981, el seu espectacle principal *May B*, va transtornar tot el que es pensava de la dansa. Una explosió el ressò de la qual no ha acabat de ressonar.

16 D'OCTUBRE
18 H | SALA SG

© Didier Grappe

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

Més informació, entrades
i abonaments a mercatflors.cat

CONSORCI FORMAT PER

AMB EL SUPORT DE

MITJANS COL-LABORADORS

COL-LABOREN

